

Fél éven keresztül semmit sem
hallottam róla, a tél szántóföldjén
rügyet március arat,
és most névnapi ajándékként
előkerült, bár nem tudhatom,
ezúttal milyen hosszan marad –

vándor poszáta, megérkezett,
nyomában ott suhog az erdő,
mátrai hang, mátrai táltos,
haja szabadság, bőre alkony –
életem ablakán beköszön,
suhog és dalol, ki-be szálldos.

Pannon Tükör, 2013/3.

Zsille Gábor 1972-ben született Budapesten. Verset ír, műfordítással foglalkozik.

Cselényi Béla

A HIMALÁJA-HIPOTÉZIS

Ha elmennék a kínai életmentővel
felkutatni a magyar hegymászókat,
nyilván összetegeződnek vele;
kapnék tőle egy sárga védőmellényt,
és félrehúzódnék a hegy lábánál,
hogy nyélbe üssek egy haikut.
– Mit írsz? – kérdezné a mentő
szeretetből, nem éberségből.
– Egy haikut – mondanám,
de azonnal megfagyna a levegő,
s úgy nézne rám,
hogy rögtön megérteném,
mekkora marha vagyok.
Ő kockáztatja életét a magyarokért,
miközben én az ellenség művészetét űzöm.
Tudna a haiku mákonyáról,
azt viszont nem tudná, hogy tizenhét szótagos.
Rettegne, hogy elárulom őt,
de nem tudná, hogy tizenhét szótagba nem fér bele
még sárga mellényének leírása sem.
A haikutól kezdve nem barátkoznánk többet,
bár ő továbbra is keresné
és továbbra sem találná
nálam fiatalabb bátyáimat,
nálam fiatalabb nővéreimet.

Parnasszus, 2013/2.

Cselényi Béla 1955-ben született Kolozsváron. Verset ír.